

C SURGÓ ÉS V IDEÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:

Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők,
Hirdetések jutányosan számítatnak.

Takarékpénztáraink!

Kis városunk hitelegyletei most készültek el évi számadataikkal, melyeket közgyűléseiken tárgyaltak és közölték a nagy közönséggel. Látni a két takarékpénztár évi mérlegét, látva, hogy közönségünk mennyire szakított az ósdi felfogással, a mely a takarékpénztáraktól való idegenkedésben nyilvánult, elpalástolhatlan öröm fog el bennünket, midőn nagyon is 3-ad-rangu vidékkel bíró intézeteink mérlegeiben a „betét rovat“ folytonos emelkedését észleljük. Két takarékpénztárunk több mint fél millió forint betétet kezel, mint a város és vidékének megtakarított tokéját.

Nagy örömünk van ebben, mert a nemzeti közvagyonosodásnak, járásunk józan gondolkodásának alig van biztosabb jele, mint a takarékpénztári betét forgalma. És méltó örömmel jelezzük, hogy kis városunkban a takarékpénztári betétek következetes növekedést mutatnak. Ott van a negyedszázados régi takarékpénztárunk mérlege, mely 25 év alatt a 10—20 ezer frtos betéteket csaknem fél millióra növelte, itt az alig 2-éves új takarékpénztár, mely már ma 112,000 frtos betétösszeget mutat fel. Ezen összegek a leg-

vérmesebb várakozásokat is kielégítik. Valóságos csodás az ország s vidékünk e téren észlelhető haladása.

A takarékpénztári intézmény mindössze 55-éves Magyarországon. A félszázad alatta fővárosban több milliókat forgató takarékpénztárak jöttek létre, minden vidéknek meg vannak a maga pénztintézete s ma már minden valamire való nagy községben, vagy faluban is vagy vannak, vagy most szervezettek takarékpénztárak, hitelszövetkezetek, sőt a takarékoság ösztönének kifejlesztésére behozták az iskolai takarékpénztárakat, a szegényosztályra a postatakarékpénztárokat.

S a mily arányban terjed a takarékpénztári intézmény, ép oly arányban fejlődnek stisztulnak a nemzetgazdasági fogalmak. Ma már a pénz piacon csak solid üzlet-élet képes, a régi uzsorászerű üzleteken még a kétségbeesett hitelező sem kap, szóval e téren is a morál a domináló elem. Ezen változást nem a törvény, mely későbbi keletű, hanem a takarékpénztári intézmény idézte elő.

Micsoda a különbség a kölcsön adott pénznél a 4% és 20—50% kamat s a kölcsön vett pénznél a 6—8% és 50% kamatláb, a mi ezelőtt egy negyed századdal még szelvényben járt.

A bámulatos haladásban, melyet Magyarország modern állami berendezésében felmutat, talán sehol sem észlelhető akkora fejlődés, morális eredmény, mint consolidált hitelviszonyaink terén.

Nem úgy értjük, hogy édes hazánk tejjel, mézzel folyó Kanaán, melyben senkinek nincs szüksége hitelre, sajnos, éppen ellenkezőleg, mert ma sokkal többen szorúlnak hitelre, mint hajdan, de nincs az uzsorásnak akkora szédelgése, mint volt régen, a midőn a törvényhozás minden beavatkozása nélkül, egyesek a legnagyobb biztonsággal zsarolták, szipolyozták ki embertársaikat.

Kétségtelen, hogy pénzügyeinkkel még ma sem állunk ott, hol a művelt Európa több állama, közte Anglia, hol 3% kamatláb van törvényesítve s a gyümölcsözőtőkék 2% melletti értékesítetnek. Ettől még igen messze vagyunk s óriási eseményeknek kell beállani a nemzetgazdasági terén, az ipar, kereskedelem s a földművelés terén nagy átalakításoknak kell történni, míg Angliát megközelíthetjük. Mindamellett el kell ismernünk, hogy óriási változást idéztek elő takarékpénztáraink, mert ma már a 7—8% kölcsönök úgy szólnak nálunk is állandósultak.

T á r c z a.

Tüztoltó-bál.

Mint jó gazda, mikor időjósoként a jég felhőket tanulmányozza; féltve arany vetéseit elemi csapástól, — olyan aggodó félelemmel nézett a mi tevékeny és mindenkor ügybuzgó tüztoltóparancsnokunk is az idej tüztoltó-bál elé. — Annyi volt az idej a bál és mind oly jól sikerült, hogy méltán tekinthette elemi csapásnak a sok bál után február 20-ikára rendezni, a minden ízében szerény igényű tüztoltók multságát. A mozgató erők között is betegség ütött tanyát. A vonzerő is hiányzott. Nem volt mágnus az idej, ami sokat ígért és összetartólag egybe fűzte volna a társaság nagy zömét. — A tüztoltó-bál rendes közönségét is elvonta, de meg is hódította az orgona javára rendezett érdekes felolvasás, melyet ép oly szellemesen adott elő az ó-város kath. hitközségének feje, mint a tüztoltó zászlószenteleskor nagy szabású szónoki beszédét. Ki ne sietett volna az orgona bábra? A közügyek terén oly elfogulatlan szeretettel működő egyén szavát szívesen hallgatja mindenki vallás különbség nélkül. — Lehetett volna-e neheztetésre ok, hogy miért sikerült hát olyan jól az orgona bál? Semmi körülmények között sem. Sőt

ugyancsak derült hangulatban mulattak ott is, a jó példával előjáró parancsnokkal egyetemben, tüztoltóink is . . . — a kora hajnalig.

A bölcs teremő jól rendezte, sőt megkoronázta nagy munkáját, midőn az ember teremtésekor nem egyformán osztogatta a minden tudásra törekvő lélek mellé, — a nemesen és mélyen érő szíveket is.

Teremtett nagy lelkeket, — de teremtett nagy és igen nemes szíveket is. — Elvéve dobálták az égiek, a földi emberek közé, a nemes, magas érzésekkel telt szíveket is. — Kinek jutott a kiváló szerencse ez égi adományt bírhatni, a sokadalom közül — bizony minden százezrediknek — S különös, vizsgálódásaink arra vezetnek, hogy a lelki gazdagság anyagi gonddal jár! . . . De nincs szándékom eszmefuttatást készíteni a szívek hanczáról, — a nagy szellemek törekvéseiről: — csak a mi egyedüli jótékony intézményünk közembereinek multságáról akartam referálni. Tehetek-e róla, ha elragadja az érzés az én szerény tollamat, midőn a legnagyobb egyszerűség közepett annyi idealizmust találtam.

Talán tüztoltóink védzelleme, Szt-Flórián kapkodta el a nemes szívek legtöbbször — és ő osztogatta tüztoltóinknak külön-külön, hogy szerény otthonukban, a jóságos családi tűzhely melege mellett, még dőlyfős embertársai iránt is annyi emberbaráti sze-

retetet érezzen, hogy a pusztító elem, a mindent elhamvasztó tűz támadásakor, egyforma ügybuzgalommal oltogassa a szegény és gazdag birtokán romboló elemet. — Minden egyes közembere egy-egy nagy szív, egy-egy ideális lélek. — Szerény anyagi helyzete mellett is elhozta filléreit a jótékonyság oltárára, melynek egyedüli hű ő maga, — a szegény, az igénytelen, de talpig becsületes, — a minden ízében emberbaráti szeretettel beöltött tüztoltó.

Mind együtt voltak az egymás körébe való, — fesztelen jó kedv uralkodott. Nem nézte, nem kerdezte senki, milyen állásu, milyen vallásu a szomszédja? Örült, mulattott olyan kedélylyel, mintha minden anyagi gondja leszakadt volna lelkéről.

Habár a terem nem volt zsúfolásig megtelve, de azért még a 3-ik négyest is 30 pár táncolt. Igaz, hogy ez csak negyedrésze a tavalyi tüztoltóbálon rendezett négyesnek, — de azért volt most is anyagi haszon, ha nem is olyan sok. — A bölcs gazda megnyugvásával jegyezte meg a parancsnok: „Nem minden évben egyforma a termés!“ — Azért még a nagyteremben is volt terítve szünóra alatt az estelítő vendégeknek. — A tombolajegyek is mind elkelttek. Volt kiabálás egy-egy ambó, ternó quaternó, quinternó csináláskor. Végre a tombolat négyen is meg akarták nyerni, de a lázas izgalomban, mindegyiknél hiányzott a

A kezeink közt lévő s bennünket közelről érdeklő takarékpénztári mérlegek, főleg a 25-éves csurgói takarékpénztár mérlege, mely az intézet 25-éves pénzügyi viszonyait is feltűnteti, arról győz meg bennünket, hogy a mi pénzügyeink sem maradnak hátra a nagyforgalmu s nagyobb üzletkörü fővárosi intézetektől. Főleg nagy érdeme, hogy consolidált, vezetésében józan, okos elvek nyilvánulnak, hogy nem csupán a nagy osztalék nyújtása, hanem a nagyon hasznos tartaléktőke emelése a fő cél.

Ez t. i. a tartaléktőke fokozatos emelése biztosítja a pénzügyi helyzetét s önt bizalmat a közönségbe. A melyik a család a nagy osztalék nyújtásában vagyis a külső brillirozásban igyekszik maga iránt bizalmat kelteni s a tartaléktőkének növelését elhanyagolja, az az intézet nem életképes s gyorsan játsza le játékát. Az osztalék pillanatnyi haszon, a tartalék legszelbben gyümölcsöző tőke. Ott van előre látó üzleti szellem, ott lehet solid üzlet s hosszú biztos üzleti élet, a hol a tartalék emelése a fő cél. Régi takarékpénztárunk ezek közé az egyesületek közé tartozik, mert 22 év alatt 700 frt tartaléktőkéjét 25,000 frtra emeltes annak folytonos növelése a fő cél. Az új takarékpénztárról ma még e terén nem szólhatunk, mert alig volt alkalma tartaléktőkéjének alapadni.

Az üzleti érdek mellett a humanismus és kulturális célokat is szolgálják takarékpénztáraink. Illik is, hogy az évi szép jövedelemből ilyen célokra is kerüljön valami. Intézeteink e terén is jó példával mennek elő, főleg a régi takarékpénztár, mely soha sem feledkezett el közhasznu, jótékony intézményeket támogatni, segíyezni, a tanügy, a humanismust istápolni s fennállása óta évről-évre tekintélyes összegeket áldoz a filantropiának.

Ezeket általánosságban megjegyezve, örvendünk takarékpénztáraink mult évi eredményei felett s őszintén kívánjuk, hogy eröben meggazdagodva vegyék ki a nemzet közvagyonosodásának munkájából részüket minél sikerebben, szolgálják továbbra is vidékünk érdekeit s támogassák a jövőben is a kulturális és humanus eszméket.

H i r o k.

— **Matter János tárczál.** Lapunk humorostolu munkatársa, Matter János legközelebb önálló füzetben fogja kiadni tárczacikkait, melyek közül lapunk hasábjain is megjelent néhány. A megjelenő kötet körülbelül 160 nyomtatott lapon 15 tárczát fog tartalmazni. A kik olvasták munkatársunk igazán józú, ötlet kel bővelkedő, szellemes apróságait, hisszük, hogy sok szórakozást fognak találni az összegyűjtött tárczakban. Az előfizetési felhívást legközelebb bocsajtja ki a szerző. Ajánljuk Matter János könyvét olvasóink figyelmébe. A mű bolti ára körülbelül vagy 1 frt lesz.

— **Papválasztás.** Inken az elhalt Horváth Endre ref. lelkész helyét február 22-én töltötték be. A hitközség 2 jelöltre szavazott, az egyik Horváth Imre, az elhalt öreg lelkész fia, a másik Dömötör s. lelkész. Mindkét jelöltnek erős pártja volt s nagy korteskedés folyt érdekükben. Szótöbbséggel Horváth Imre került ki győztesen az urnából, Ugy h. ljuk, hogy a választás ellen Dömötör és hívei felebbezzel fognak élni.

— **Halálozás.** Súlyos csapás érte Kohn József csurgói lakost, a hét elején vesztette el Kovács Mór nevű fiát ki mint önkéntes Pécselt szolgált s áldozata lett az ott uralkodó tifusz járványnak. Kovács Mór műegyetemi halgató szorgalmas tehetséges fiatal ember volt, kihez szülei nagy reményeket fűztek. Az elhalt önkéntesben Kohn 8-ik fiát adta a hadseregnek, kik közül 7-en szerencsésen kerültek ki a hadsereg kötelékéből.

— **Takarékpénztári gyűlések.** Két pénzügyintézetünk a hét folyamán tartotta évi rendes közgyűlést. Mindkét közgyűlés simán folyt le. A régi csurgói takarékpénztár ez alkalommal ülte negyedszázados jubileumát is, melyből kifolyólag a szokásos jótékonyaságát kiterjesztette s főgimnázium és tanítóképző-intézetek részére 500—500 koronás alapítványokat tett, ezen kívül 150

frtot adott különféle jótékonycélokra, melyből Bíró Lajos természetudós hazánk fiának is juttatott csekely összeget. Felolvastatt az egyesület 25 éves kivonatos története is. Megállapított az osztalék összege, mely 1 részvény után 12 frt. — Végre elfogadtattak az igazgatóság javaslatai. — A somogy-csurgói új takarékpénztár február 24-én Maár Gyula alispán elnöklété alatt tartotta közgyűlését, mely elfogadta az igazgatóság javaslatát, a felmentvényeket megadta, az osztalék mennyiségét 7 frtban megállapította, végre a régi igazgatóságot újból megválasztotta.

— **Tűzoltóbal.** Folyó hó 20-án tartották városi tűzoltóink is rendes évi mulatóságukat. Ha talán nem is oly anyagi haszonnal, mint a mult evekben, — de annyi jó kedvvel, hogy a legnagyobb anyagi sikerrel is párhuzamot tarthatott volna. A négyesrel 30—32 pár tánczolta. A jelen voltak közül tudósítók a következőket jegyezte fel. Elöre is bocsánatot kérünk, ha valaki nevet tevédsébből fel nem vettük volna. — Fischerne. Györi-Lajosné, Gáspárné, Hirschl Albertné, dr. Horváthné, Herdi Józsefné, Jakab Józsefné, Kaufmann Lajosné, Kreisler Gezané, Lipsitz Zsigmondné, Mayerhofierne, Mizersa Józsefné, Nemsitsné (Sesvet), Nagyné, Pecsetné, Postek Antalné, Rónai Miksáné, Reményi Sámunné, Wlatincezné (Szentá), Weitne (Kaposvár), Pésné (Szentá) — Leányok: Ritter Etelka, Sternberg Malvin, Grünvald Gizella (Bacs), Krausz Riza, Pecset Irma, Nagy Nina, Postek Mariska, Pés Mariska, Jakab Mariska, Vanicek Juliska, Szita Gizella, Gáspár Mariska, Mayerhofler Malvin stb.

— **Berzencze közönsége** 1897. évi február hó 25-én a „Szarvas” vendéglő nagytermében tombolával egybekötött zártkörű tánczvigalmat rendezett. A tiszta jövedelem a berzenczei önkéntes tűzoltó-testület pénztárának gyarapítására fordított.

— **Következő meghívót vettük:** Az iháros-berényi fiatalok 1897. évi február hó 28-án, ma, tánczvigalommal egybekötött műkevelői előadást rendez. Az előadás kezdete este 8 órakor. A befolyó tiszta jövedelmet az Iháros-Berényben fennálló róm. hath. és ág. ev. elemi iskolák egyenlően megosztva kapják a célból, hogy ez összegben a szegény tanulóknak könyveit beszereztesse. Előadásra kerül: „A csikós.” Eredeti népszimű 3 felvonásban. Irta: Szilágyi Ede. Rendező: Mézes János. A szereplők az iháros-berényi iparos-ifjúságból kerülnek ki.

— **Az önk. tűzoltó-egylet tánczvigalma** az idén közepesen sikerült, de a megjelent vendégek kitünően mulattak reggeli 5 óráig. A csekélyebb siker annak tulajdo-

74-es szám. Volt kaczagás, püsszegés, tovább! rendre!! kiabálás, míg végre a jegyhozó fiúcska éles hangja tele torokkal átjarta a termet „tombola!”

— Ah istenem! kedves néni, egy kávé készlet! Söhajt fel piroukodva a nyertes barna leány.

— Bizony lelkem ez épen jó lesz a stafirungodhoz, de azt kikötöm, hogy az első kávé én iszom meg belőle edes hugom. felel vissza a kávé néni.

— Akár mind a hat csészeből egymásután, kedves néni! Csak hogy elhozott a balba.

— Tudtam, hogy még ma szerenese ér lelkem, csak nem akartam szólni az esperes ur előtt. — Isten bocsáj! De háromszor mászott a kezemre a pók a nap folyamán...

Hát a zászlópapa vajjon mit nyert? Kérdi kíváncsian a parancsnokné.

— Egy rózsaszínű papucsot! Szólt mosolyogva hűséges elete párja, — tudtommal ilyen jelvény még ugy sincs házukban.

— Ez találó érdemjell! kiált a parancsnok, adjon Szt.-Flóriánunk sok erőt is a méltó viselésre!

— No nem kell busulni, hiszen czukortartót is nyert melleje és két ezüst gyertyatartót is! — Lesz hát bőven világosság is, meg édesseg is!...

— Bár én nyertem volna gyertyatartót! Szól egyik garzonunk a mosolygó höl-

gyek közül kibontakozva, mit ér nekem ez az éjjeli lámpás. — mire használjam én az éjjeli lámpást? Hiszen nekem nincs még feleségem!!!... monologizál magában...

— „Semmi sem lehetetlen!” Sugja hozzá hajolva egy tüzes szemű barna leány...

— A paradicsomi örömeket az isten csak kiválasztott szolgálóinak szokta utalványozni... kötekedik mellettük egy szép szőke menyecske.

— Fatalis éjjeli lámpás!!! De hát minek is gondolni arra, hogy mi lehet a jövőben?!!

Eljűnk a jelennek!... Kacsint hozzá hamiskásan és az érdekes pár mellé telepszik az asztal végére.

— „Jammó, jammó, jammó, jammó, ja!...” kiált a tányérozó primáshoz fordulva az éjjeli lámpás birtokosa.

— De édes barátom, maga a multnak él, nem a jelennek — szól érzékenyen az aprehenzív szépség.

— Hogy érti ezt drága Nagysád?!!

— Nem-e azt mutatja, a czimbalomra dobott réz tálcza, hogy jobban csörögjön, zűmmögjön a Jammó kíséretel!...

— Bizony szép is volt az az Os-Budavár, szól elmerengve a zászlópapa... Ziki, zaki, za! Jammó, jammó, ja!...

— Eh uram, többet ér ennél a mi csurgói nótánk... szól közbe a legérdemesebb városi polgár. Hogy is van komám? No se-

gitsen hát bíró uram! — Mintha bizony maga nélkül tudánk is valamit tenni.

Benn van az a Moré hegedűjebe, szól bölcsen városunk daliás polgármestere. — Csak ki veled ki veled!

„Ez a legény penge- penge- pengeti a kaszáját” — — kezdi rá a moré, méltóságos lassúsággal, utánna karban az egész asztaltársaság; a kályha mellett egy gyönyörű csengő női hang kimagaslik a sok közül...

— Mit adna ilyen hangért a magyar királyi operaigazgatóság, ennek aztán van gyűjtő ereje, — szól lelkesülten a tűzoltó parancsnok.

— Mi mindenkiucs rejlik itt a mi kis városunkban!!! — ugy-e? mond büszkén a város bírája.

— Csak Columbus hiányzik, a ki világhírtvé tegye a fölfedezést. — veti oda egyik kötekedő...

— De száz szónak is egy a vége, — a szünóra utáni csárdást nem engedjük el, ugy-e Mariska Nagysám, könyörög a tüzes rendező, a város bíró szép leánya előtt...

Nem, nem! És rohan a fiatalok a tánczterem felé.

— „Ich werde jetzt auch ein „csárdás” tanzen...” — sugja felém egy kis horvát leány és egy szőke fiu karján mosolyogva indul a tánczolóknak közé... és dicseretére legyen mondva, — gyönyörűen járta!...

nitandó, hogy előtte több multság volt s így a közönség ki volt merülve. Bevétel volt 87 frt. Kiadás 60 frt és így a tiszta maradvány 27 frt. Fölülfizettek: Dr. Horváth József 3 frt 80 kr. dr. Nagy Sándor, Szijártó Károly egyenkint 2 frt 50 krt. Laszka Nándor, Plachner Manó 2—2 frt. Schaffhauser Alajos, Radovics István 1.50—1.50 krt. Weisz Ede, Hegyi József, Laszka József, Fischer Simon 1—1 frt. Neuvirth József, Schwarz Henrik 1.20—1.20 krt, Lipsicz Zsigmond, Kreizler Géza 80—80 krt. Kaufmann Lajos, Simonka János 60—60 krt. Eisler Arnold, Vágó Gyula, Hajas József, Péteri Viktor, Fördös Ferencz, Günsberger Mór, Bauss Sándor, Kiss Alajos, Hofmann Károly 50—50 krt. Postek Antal, özv. Mayerhoferné, Jakobi Alajos, Hirschel Albert, Pecsét Jánosné. Melt Viktor, Jakab József, Vanicsék Antal 30—30 krt. Mihofler 20 krt. Fogadják a fölülfizetők leghálásabb köszönetünket. Az önk. tüzoltóság

— **A borzenozel** önkéntes tüzoltó-tisztület által folyó évi február hó 14-én rendezett tánczvigalom alkalmával felülfizettek: Gróf Festetics Tasziló ur ó Exellentiaja 5 frt. Babochay László 3 frt. Takacs Lajos 1 frt 75 kr. Mautner Albert 1 frt 50 kr. dr. Schwarz Mihály, Péteri Viktor (Csurgó) 1—1 frt, Tager Lajos, Vajthó Jenő, Csánk József, Eglesz Péter, Bauer Gábor, Szabó Lajos, Kaufmann J. S., Molvárecz László 50—50 krt. Czmerk János, Szabó István 40—40 krt. Rosenberger Jenő, Smolez József, Kremzier Adolf, Gold R. 30—30 krt. Grabarits Agoston 25 krt. A felülfizetők fogadják a rendezőség köszönetét.

— **A gyékényesi földmivelő ifjuság** 1897. év február 27-én egy a községben felállítandó népkönyvtár-alap javára a nagyvendéglő helyiségeiben táncmultsággal egybekötött műkedvelői előadást rendezett. Színpad került: „Ágnes asszony“ eredeti népszínmű 3 felvonásban, melyet kizárólag földmivészek adtak elő. A felső-segediek példája ragad, ime a mi földmivelőink sem akarnak elmaradni a segediektől.

— **A város gyomra.** Elöttünk fekszik a város által kezelt fogyasztási adó 1896-ik évi zárszámodása, mely a következő adatokat tünteti fel. Az összes pénzforgalom kitett, 28000 frt 34 kr. Elfogyasztott pedig mintegy 1400 drb marha, borjú, sertés és birka. 160000 liter bor, 14000 liter rum pálinka, és spiritusz. 30580 liter sör, és 24000 kgr. cukor.

— **Miért verte meg.** A napokban a csurgói kir. járásbírószághoz beállit egy házaspár Inkéről, hogy a köztük fenforgó esetben a bíró szolgáltatson igazságot. Az eset az,

— „Csak szívesen, szívesen!“ hangzik be a biztató. . . De arra nem is volt szükség, mert reggeli öt órakor még a legnagyobb tüzzel járta őrege, apraja.

— Jó éjszakát kívánok Bánfy ur! Jammó ja!! jammó ja — — bucsuzik a zászlópapa a parancsnoktól . . .

De az olvasóból tul harsogja egy ércezes hang:

„Rektor uram — ká-káposztája . . . Jaj-jaj de édes a torzsája.“ — —

— „Tyhű ez a Gá orunk nótája, ezt már meghallgassuk. Ez az igazi a javából való! — Ha ütöt nem is engedi az influenza, legalább a nótája él köztünk! . . . Ki a személyesítője??! Hadd lássuk! S tolongunk mind a kártyázón át az olvasó felé.

— Uraim! a hol káposzta a czéger, ott a jókedv tanyája, csak folytassák, és átadom a tisztet az alelnök urnak, — szónokol a főparancsok az ajtó küszöbén! Szent Flórián veletek fiuk!!!

— „Jó reggelt kívánok Bánfy ur, Bánfy ur! Jammó ja! Zeki, zacki-za! zümmög a zászlósék menete lefele a lépc-ön. . . .

Kaász Aziul.

hogy a férj alaposan elverte feleségét. Az orvos — elég könnyelmű ember — kiadja a feleségének a „viza repetát.“ melyben az igazolítatik, hogy a nő száj szögletei közti távolság méretei erőszakos módon tompa eszközzel megnagyobbítottak s a bal potacsont körül ludpete mekkoraságu szelein élénkebb színt piros folt látható, melyek 8 napon belül gyógyulnak. A folytonossági hiányok nélkül orvosi látlelet alapján a feleség panaszt emelt a férj ellen, aki elég udvariatlan volt őt a not és feleséget megcsúfítani, és kéri a goromba férj megbüntetését. Miért verte meg a feleséget? kerdi a bíró. Hat mögtisztölöm a tekintetős urat mondja a panaszlott férj — nem magának felelöm tekintetős uram, en bizom mögvertem, de mög is fogtam verni, mert illen asszony, a kinek akkora „szajbéli tehettsége van“ mást nem illet. A bíró jöhetet nyomban meggyozódott, hogy a szegény ferjnek igaza van, kénytelen volt a törvenyt alkalmazni s a nagy szajbéli tehettségű menyecske ferjét egy napi fogházra ítélte.

— **Multság mindenfelé.** Most már még Szentán a csendes faluban is báloznak. Ime a meghívó: A szentánok. tüzolto-egylet 1897. február 27-én a közsegi vendéglőben saját penztára javára jötekonyczelu tánczvigalmat rendez. Beleptidj: Szemelyenkint 50 kr. Csaldajegy 1 frt. Kezdeté este 7 órakor.

— **Sorozás.** Az a idén katonaaállítás meglehetős kesore marad, a menyiben az iddigi szokástól eltérőleg nem marcius, hanem április hóban ejtetik meg. A járas hadkötelesei április 20—23-ig 3 napra vannak behíva a Csurgón működő bizottság elé. Az idei sorozás arról nevezetes, hogy ilyen nagyszámu ujoncz még tan soha sem volt. a menyiben 923 hadköteles lesz sorozásra behíva. Kiváncsiak vagyunk menyí fog ebből bevalni.

— **Korai tavasz.** Az egészségtelen hó és fagynekűti, ködös télnek úgy látszik vége. Gyönyörű tavaszi napok járnak. A hőmérő 10—14 fokos meletet jelez, mely elvisehelhetetlenül teszi a tél kabátot. A szép id járas úgy látszik állandó lesz, ezt abból is lehet következtetni, hogy a meleg éghajlat madarai már kezdenek jelentkezni. Itt van már egy két bibicz, sot a mi csaknem csoda számba megy február hóban, már a fulemük egy-kezt előörse is megerkezett s kellemes csattogással üdvözlik a tavaszt.

— **Vörheny és difteritisz.** A két veszedelmes ragály gyorsan és ijesztő mértékben terjed Csurgón. A gyermek sereg remei szokatlan mérvben döntik agyba a kisebb gyermekeket, elannyira, hogy a közsegi orvos intézkedése folytán az állami leányiskolát febr. 25-én be is zárták s valószínűleg a többi elemi iskolák látogatásától is eifogják tiltani a növendékeket.

C s a r n o k.

A három Morghóthályai.

Humoresc.

Irta: K. Kovács Laura.

(Folytatás.)

— De azok valószínűleg nem is tudnak felölünk, — szölt a naiv Zoltán, a legifjabb Morghóthályai.

— Nem akarnak tudni, voszonza Ubald, ismet óriási füstfelleget bocsátva szájjával. Azonban én avval keveset törödöm. Ha egyszer kincsek birtokában leszünk: majd mindenki hozzánk rohan az örö mel nevez rokonnak; ez így szokott lenni. En azonban nem szándékozom velök barátkozni; kalandos élet után vágyom s remelem, ti velem fogtok tartani.

— Oh! minden bizonynyal, — viszonzak az ifjak készséggel.

— Felelevenitjük a lovagkor érdekes részeit, — folytatá Ubald: Rengeteg erdőben várszerű kastélyt építettek; fényvel, pompával és rejtelmességgel veszem körül magamat; s ti nekem engedelmességet fogtok,

— Én arab paripát tartok és pánzcélban sisakosan fogok járni az erdők melyen — mondá Balamber; de e pillanatban feljajdult; mert cigarettáját tüzes végevel találta szájjába dugni s nyelvét érzékenyen megégette: de malheurjére senki sem ügyelt; mert Zoltán kijelentette e közben, hogy ő inkább szeret lovakat hajtani és azért négy almás-szürket vesz magának, és egy legújabb-dívatu homok-futót; azután pompásan fog öltözködni; ujjai tele lesznek gyémánt gyűrűkkel, arany óráján a legszebb lánczot viselendi, illatos keszkenőt dug zsebebe s mindig a hölgyek társaságát keresendi.

— Azt fogod tenni, a mit közösen eihatározzunk, — szölt Ubald nyers hangon — egyébiránt — úgy látszik — neked minidig az evésen és nökön jár az eszed; sokkal jobb volna, ha te barát-csuklyába bujnál és elszegödnél általános udvari gyóntatónak; . . . alig hiszem, hogy fellengző terveimmél neked hasznodat vehetném; téged az étvágyad, a nyalánkságod tesz semmivé.

Zoltán sértve érezte magát és morgogni kezdett; de azért kinyújtotta kezét a tölt pohár után, hogy Balamber példáját kövesse, ki megpörzsölt nyelvét egy jó kortylyal vélte meggyógyíthatni.

Ubald folytatá: Érdekeségünk híre terjedni fog; mert minden követ megmozdítunk, hogy az aristokrata hölgyek figyelmét magunkra irányítsuk. Hopp s itt ujjával pattantott; egy jó eszmem van, Fiuk! ha aranyat lelünk; a bányát nem fogjuk felföldözni. A Bomlas oly rengeteg közepében van, a hol minden terv kivihető. Igaz, hogy Urbári gróf uradalmához tartozik, de ez a gróf rettenetesen pazarol; ha én ma hozzá megyek és kétezer forintot kínálok neki: azonnal az egész hegyet nekem adja el; kés lenne háromezerholdas erdejét ráadásul adni, ha mulató kedvében valaki két ezrest az orra elé tartana. Az erdő a miénk lesz, csak előbb a hegyet; ezt pedig megvehetem, mert ennyi penzem van. Azután a barlang fölé házat építetek titkos lejárattal. A barlangba dinamittal aknákat nyitunk, a krateres déli oldalon, ott állítjuk föl az aranyolvasztó műhelyt, a troskának is lesz ott elég helye, ha száz évig akarnánk bányászni. Gazdaságunk forrása a legmélyebb titok leend; azonban, hogy senki ne akadhasson felbenn, valamelyiteknek egy gazdag amerikai leányt kell feleségül venni, de csak nevig; hozunk valamely ven, pupos csoroszlát Amerikából, ki nem gazdag és hálás szívet fogadandja a szerepet, melyben részesítendjük. Ó állítólag egyikünk neje és gazdaságunk forrása leend; jöllehet mi soha nem nőtülünk, hanem a megállapított program szerint haladunk a kalandok utján. kincsek segélyével fel és mindig feljebb addig . . . s itt egy óriás bodorfüstfelhő takarta el Ubald lázas feje, addig, míg hercegi korona nem ekiti homlokomat.

— És az enyémet. — szölt Zoltán, — egy pohár bort ürítve a hercegi korona örömeire.

(Folyt. köv.)

C s a n k J a n o s örököseinek tulajdonát képező Berzenczén levő két ház és a hozzá tartozó belsőségek szabad kézből eladók.

Bővebb értesítést ad:

özv. Csánk Jánosné Berzenczén.

2-3

Jelzálog-kölcsön földbirtokra 4 1/2 0/0 mellett minden előleges költség nélkül kapható.

HOFFMANN JAKAB

1-1 TAB, (Csongym.)

Pénzkölcson.

Birtokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra első helyű betáblázásra 40 évre 4 1/2 százalékra, 50 évre 4 százalékra 2-ik és 3-ik helyű betáblázásra 6 százalékra.

Pénzt.

Váltóra 5—7 százalékra 10.000 frtig gyorsan és diskreczió mellett szerez, — valamint drága adósságokat convertál, ugyszintén váltót leszámitoltat.

Schwarz Márton, Budapest, Dob-utca 69. szám.

Kitűnő referenciákkal szolgálhatok.
6—10

Hirdetmény.

Sarkad község telekkönyve — a közlegelő felosztása folyományaként előálló birtokszabályozás következtében — az 1869. évi 2579. számú szabályrendelettel képest részben átalakított és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1896. XXIX., az 1899. XXXVIII. és az 1891. XII. t. cikkben a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatosítottik.

E czélból az átalakítási előmunkákat hitelesítése és a helyszíni eljárás Sarkad községben

1897. április hó 2-ik napján

fog kezdődni.

Ennélfogva felhivatnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hitelesítési tárgyaláson személyesen, vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen netaláni észreveteleiket annál bizonyosabban adják elő, mert a régi telekkönyv végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jó hiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik,

2. mindazok, a kik a telekkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldöttje előtt a kitűzött határnapon kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel,

3. mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírásra az 1896. évi XXIX. t. cz. 15., 18. és az 1899. évi XXXVIII. t. cz. 5., 6., 7. és 9. §§-ai értelmében szükséges iratokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás

létrejöttét a kiküldött előtt szóval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedési kedvezménytől is elesnek: és 4. azok, kiknek javára tényleg már megszűnt követelésére vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van, nyilvankönyvileg bejegyezve, ugyszinté az ily bejegyzésekkel terhelt ingatla-

nok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlési engedélynyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg; mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

PÉTERFFY BÉLA

kir. aljárásbíró.

3—3

Kiadó laptulajdonos:
V á g ó G y u l a.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

BUDAPEST, V. Alkotmány-utca 31.

A világhírű

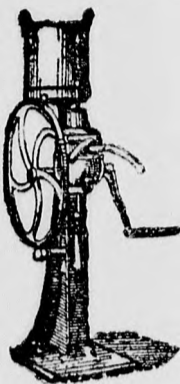
Bergedorfi Tejgazdasági Gépgyár

kizárólagos képvisellete Magyarországon elvállal: **tejgazdaságok és tejszövetkezetek munkatelepeinek szakszerű teljes felszerelését legelőnyösebb feltételek mellett;** s szállított legjutányosabban legkitűnőbb

„ALFA-LAVAL” lefölözógépek

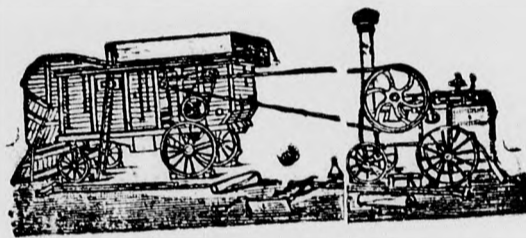
továbbá *vajkőpülők, hűtők, vajgyurók,* valamint minden más *tejgazdasági gépeket és edényeket.*

Árjegyzékek és előirányzatok kívánatra díjmentesen küldetnek.

1—6

Eladó

gépek.

Egy 8 lóerejű és két 4 lóerejű **Cseplőgarnitúra és több gazdasági és varró gépek teljesen kijavítva jutányos áron eladók.**

Pozsgay Sándor

13 év óta fennálló gazdasági gép és lakatos gyárában, a hol mindenféle **gazdasági és varrógépek javítása elfogadtatik.**

Lakatos munkák legjobb kivitelben jótállás mellett jutányos áron készítettetek.

Pozsgay Sándor

gép- és lakatosgyára

Kaposváron.

3—4

Alkalmi vétel.

Alulírott malom tulajdonos Berzenczén (Somogy megye) levő vízi malmomat

szabad kézből eladom,

erre kényszerít azon körülmény, hogy lakásom igen távol esik s így nehéz a kezelés, de meg **aránytalanul** nagy megadóztatásom is hozzá járul.

A malom a múlt nyáron lett egész újjá alakítva u. m. vízművek (sió), malomfej, kerekek, kőpad, porfogó, szóval az egész malom egészen újjá lett felszerelve.

A malomhoz tartozik: egy egész új igen csinos molnár lak, istálló, félszer, pajta és földek, minden a legjobb állapotban.

Kedvező fizetési feltételek.

Bővebb értesítést ad

CSAGOLYI FERENCZ

malom tulajdonos Zala-Szt.-Iván.

8—10